

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 142. ДЖЕРСІ СІТІ / НЬО ЙОРК, СУБОТА, 27-го ЛИПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 27, 1985 No. 142. VOL. XCII.

В Баффало відбулось

громадське віче

Баффало, Н. Й. (О.Б.). — В п'ятницю, 12-го липня 1985 року в залі української православної парафії відбулось громадське віче в обороні доброго імені українців. Ініціатором скликання його був Зенон Боднарський, який в порозумінні з Крайовою управою АОЛПУ приступив до створення відділу цієї організації на місцевому терені. Біля 200 осіб прибуло на віче. Позитивним явищем треба вважати присутність чисельного гурту молоді, яка виявила велике зацікавлення цією так важливою справою.

Віче відкрив З. Боднарський з'ясувавши коротко його ціль. Зокрема підкреслив організовану акцію в справі оборони Івана Дем'янюка.

Віче-панелем провадив довголітній громадський діяч, адвокат д-р Андрій Дякун, полковник американської армії, який після Другої світової війни перебував в Західній Європі та дуже добре обізнаний з ситуацією втікачів з країн, що попали під більшовицьку окупацію.

Учась в панелі брали: Ігор Ольшанівський, голова АОЛПУ, який з'ясував цілі організації, зокрема підкреслив останню акцію в справі оборони І. Дем'янюка. Описав промовляв д-р Едвард О'Коннор, великий приятель українців, колишній завідувач справами втікачів в повосній Європі. Слідуючим промовцем був Джеймс МекДоналд американський старшина, який також був одним з тих, які займалися втікачами в Європі. Обидві доповіді були дуже цікаві та важливі з огляду на те, що подали факти, часом навіть мало

відомі, які з'ясували ситуацію втікачів в повосній час та в світі тодішніх американських законів. Зокрема звернули увагу на сильну більшовицьку агентау в ЗСА та її вплив на американські закони. Звернувшись до виступу дітей І. Дем'янюка Лідії і Івана, моля, які зі своєю сестрою Іриною прибули на це віче. Восмирічні переживання, як вони ствердили, це не лише трагедія їхньої родини, а всіх українців, яким більшовицькі хочуть накинати п'яту фашизму. І. Дем'янюк прочитав коротке слово свого батька, який перебував в тюрмі Міссурі, передане телефонічно в на-вечеря віча 11-го липня. В ньому він виявляв глибоку віру в Божу поміч та перемогу правди і справедливості.

Накінце виступив адвокат Марк О'Коннор, правний оборонець І. Дем'янюка, який дуже детально з'ясував правні засоби оборони підсудного, стверджуючи абсолютну його невинність. Він закликав присутніх забути за все, що викликає розбійність поглядів, а спільно приступити до найбільш рішучої оборони доброго імені українців. З огляду на пізню пору рішення запити до поодиноких прелегентів відбутися після закриття віча під час перекуски.

Під час віча присутні зложили поважну суму на фонд оборони І. Дем'янюка. Слідуючим дня відбулись ініціативні збори для організації АОЛПУ в Баффало, на яких вибрано тимчасову управу, що очолює З. Боднарський, яка займається скликанням загальних зборів.

Влаштовують День Союзянки

на Союзівці

Нью Йорк. — Окружна Управа СУА в Нью Йорку влаштує День Союзянки, в неділю, 4-го серпня ц.р., на Союзівці. Програма включатиме Службу Божу, спільний обід у заряді 89-го Відділу СУА в Кергонсконі. О годині 3-й по полудні в охолодженій залі "Веселки" буде мистецька програма на яку складатимуться: історія СУА в прозірках, сольспів гуморески, музична точка,

рецитация і народні танки. Також буде виставка кераміки і вишивок 62-го Відділу СУА в Глен Спей та вишарі.

Автобус на Союзівку з під домівки СУА, при 108 Друга авеню в Нью Йорку вийде в неділю, 4-го серпня, о год. 7:30 вранці. Зацікавлених проситимуть звертатися до М. Баран на число телефону: (212) 927-8776. Гості і членки СУА є запрошені.

ПАТРІАРХ І КАРДИНАЛ М. ЛЮБАЧІВСЬКИЙ

ВІДВІДАЄ ЦЕРКВУ В НЬОАРКУ

Владика Мирослав Любачівський в оточенні вірних та священників: (перший ряд зліва): Михайло Матіяш, мол., Петро Полянський, Юрій Граб і Віктор Поттер; (другий ряд зліва): о. Михайло Вічар, о. Браєн Колодійчук, о. Чарлз Мезомо, о. Михайло Кучмяк, о. Методій Кушко і Андрій Кейбіда, лицар Ордену св. Григорія.

Ньюарк, Н. Дж. (К.А.). — У неділю, 21-го липня ц.р. Патріарх і Кардинал Мирослав Любачівський відвідав тут парафію української католицької церкви св. Івана Хрестителя та взяв участь у торжественній Службі Божій і святочному прийнятті, що його влаштувала парафія в його честь.

О год. 10:30 ранку в процесії священство і вірні супроводжували Владика М. Любачівського з парафіяльного дому до церкви. В процесії йшли члени церковних

організацій, українські ветерани, молодіші організації: Пласт і СУМА, члени поліції повіту Ессекс і вівтарні хлопці та священники. При вході до церкви привітали гостя церковні тростини Дам'ян Кордуба і Лицар Ордену св. Григорія Андрій Кейбіда хлобом і сіллю, висловлюючи при тому свою вдячність і пошану.

Кардинал М. Любачівський відправив Божественну Літургію в сослуженні па-роха церкви о. Михайла

Студенти Гарварду взяли

участь у відзначенні ТПН

Кеймбридж, Масс. (Ф.К.У.). — Шістнадцять студентів з Літньої Школи Української Школи Гарвардського університету взяли участь, під проводом студентки Катерини Чумаченко, у відзначенні Тижня Поневолених Наций.

Ця подія відбулась в середу 17-го липня ц.р., на площі біля будинку управи міста в Бостоні, Масс. Одночасно присутніми були д-р Слава Єдинак від Фонду

Катедр Українознавства та д-р Джеймс Мейс від Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Одна студентка репрезентувала на цьому патріотичному зібранні Олександру Мешко, а й інші студенти переодягнені в тюремний одяг репрезентували переслідуваних діячів спротиву московській тиранії.

Відчитано прокламації мейора Бостону та губернатора стейту Массачусетс.

Відбулися Загальні збори Фондації ім. С. Петлюри

Торонто (УІВ). — Тут дня 7-го липня ц.р. відбулись Загальні збори Дирекції Фондації ім. Симона Петлюри, що, як відомо, є заінкорпорована як харитативна установа з чартером, затвердженим федеральним урядом в Оттаві.

Збори відкрив і проводив ними голова ФСП мгр М. Липовецький. Після звітів поодиноких членів дирекції та дискусії ухвалили дирекція ФСП аболіторію та переобрано її підальшим головуванням мгра М. Липовецького.

Як відомо, крім Канади ФСП існує в країнах українського поселення в ЗСА, Австралії та Англії.

Її основна ціль — підтримувати ДЦ УНР в його праці, збереження і продовження розвитку усіх акцій, зв'язаних із традиціями української революції та змаганням в боротьбі за повернення української суверенності на окупованих російсько-більшовицькими військами землях України 1917-19 років.

Представник ЗУАДК

відвідає Бразилію

Філадельфія (О.Т.). — Заходами Головної Управи Т-ва „Просвіта“ в Аргентині, в порозумінні з організаціями Бразилії та Парагваю в серпні ц.р. будуть відзначені 171 роковини народження Тараса Шевченка. До цих країн на святкування приїде з Вінніпегу, Ман., хор ім. О. Кошиця, а з ним теж численна українська група з Торонто і Нью Йорку. Вони мають відвідати всі тамешні більші осередки українських поселень. З цією групою вибиратимуться згадані країни, а зокрема до Бразилії, представник ЗУАДК, голова До-помогової комісії цієї установи, д-р Микола Ценко,

який перевірить як місцевий Земельний Комітет, зложених з церковних і громадських організацій, під проводом о. Петра Бальцара, розгортає земельний проект.

На Земельний фонд у висоті 50,000 дол. щоб здійснити цей проект, вже зложили поважні грошові суми: ЗУАДК — 20,000 дол. та д-р М. Ценко — 10,000 дол. Є надія, що ці дві суми доповнять своїми щедрими жертвами заможніші українські громадяни Північної Америки.

Проект бере до уваги найбільш потрібних українських хліборобів з численним потомством в Бразилії.

Сенат не одобрив додаткових повноважень Президента

Вашингтон. — Сенат відкинув законопроект, який передбачав право Президента накладати вето на ввесь

проект бюджету в цілому, а не окремі його частини. Рональд Реген добивався такого права, щоб покінути з неоправданими видатками у федеральному бюджеті.

За законопроектом голосувало 58 сенаторів, проти — 40, але для того, щоб він був прийнятий, потрібна була не проста більшість, а як мінімум підтримка 60 сенаторів. Це була третя з ряду невдала спроба прийняти законопроект, який давав Президенту більшість. У цьому році законопроект обговорюватися уже не буде.

Лідер республіканської більшості в Сенаті Роберт Дол сказав репортерам, що нова спроба „проштовхнути“ законопроект буде зроблена лише в наступному році. Демократ Едвард Кеннеді несподівано для багатьох підтримав законопроект. Він сказав, що докладе всіх зусиль, щоб наступного разу законопроект був прийнятий.

Як твердять працівники Білого Дому, президент Р. Реген був дуже розчарований голосуванням в Сенаті.

Політичні спостерігачі зауважують, що правом накладати вето на окремі статті бюджету ефективно користуються губернатори в 43-ох стейтах. Протиники законопроекту кажуть, що надання Президентів такого ж права дало б йому надто велику владу, що суперечило б Конституції, яка передбачає розподіл влади між Конгресом і президентом.

Виміжачі спільна комісія Сенату і Палати Репрезентантів узгодили оборонний бюджет в сумі 302,5 біл. дол., що включає також фінансування 22 нових видів зброї, яких вимагав Пен-тагон.

Советські літаки збомбили

долину Панджер в Афганістані

Нью Делі, Індія. — Головне командування советськими окупаційними військами в Афганістані наказало збомбити долину Панджер в північній частині Афганістану, у якій сконцентровані більші відділи антикомуністичних повстанців, які, згідно з інформаціями західних спостерігачів, готувалися до більшої офензиви проти кількох військових пунктів советської і афганської армії. Щоб унеможливити відступ повстанців, командування окупантів наказало скинути відповідну кількість парашутистів поза лінійні повстанці, хоч це було дуже ризикове рішення, на думку західних військовиків, бо советські війська могли потрапити в оточення ворога і загинути у непрохідних для танків і автомобілів горах. Самі літаки і гелікоптери не можуть врятувати усіх воїків з оточення.

До Нью Делі дійшла також вістка, що советські частини зударилася помилково з комуністичними афганськими воїками і у цьому бою згинуло біля 300 афганських воїків. Деякі з них попали в полон до повстанців.

В долині Панджер оперують повстанці командира Агмада Шага Массавда, які

атакували советських воїків і доставу для них на цілій лінії аж до афгансько-советського кордону. В бомбардуванні позицій антикомуністів брали участь також советські модерні гелікоптери, чи як їх афганці називають, „повітряні кораблі“, які мають велику силу вогню.

Дипломати і кореспонденти, які мали змогу нещодавно побувати в Кабулі, столиці комуністичного Афганістану, інформують, що до місцевих жителів цілу добу привозили гелікоптерами поранених воїків. Бої в долині Панджер тривали кілька днів. Відгомін боїв було чути аж до Кабулу, у якому стаціонарують великі гарнізони советської і афганської армії, які охороняють тамешній насажений Москвою уряд Бабака Кармала і сотні советських так званих дорадників й станиці створених на візирь КГБ поліційних частин внутрішньої безпеки, які є пострахою для цивільного населення. Дипломати також інформують, що повстанські ракети значно пошкодили будинки советської амбасди в Кабулі, вбиваючи рівночасно кількох надцятьох воїків, які охороняли будинок.

Советська телевізія показала репортажі про війну в Афганістані

Нью Йорк. — Московський кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Сет Міданс повідомив, що на початку липня советська телевізія вперше показала репортажі про війну в Афганістані, який тривав дві з половиною хвилини. Репортаж коментували советські воїки, які в захопленні і з патріотизмом оцінювали дії окупаційних військ. Кореспондент звертає увагу на те, що і сам репортаж, який тривав лише кілька хвилин, і позитивна оцінка війни, яку дали советські громадяни, різко відрізняються від того, як навідувалися американські засоби масової інформації війну в Афганістані.

На американських екранах репортажі з Афганістану з'явилися по кілька разів на день і коментатори у більшості випадків давали негативну оцінку діям армії ЗСА і політиці американського Уряду.

Однак той факт, що советським громадянам показали військові авта, які горять на полі бою, підірвані на мінах танки і советських воїків, що атакують ворога, сильно здивував західних дипломатів та журналістів.

Кілька днів після першої передачі советська телевізія показала другий репортаж з Афганістану, в якому розповідалося вже про конкретну перемогу советських військ над „бандою головорізів“ і про те, що після розгрому банди було захоплено багато зброї та військової техніки, виготовленої на Заході.

Кореспондент газети пише, що досі жителі Москви, з якими вдавалося говорити західним журналістам, твердили, що в Советському Союзі нема демонстрацій або протестів проти афганської війни тому, що її зовсім не показують на телевізії і населення майже нічого не знає про неї.

Показ на телевізії двох згаданих репортажів і поява в газеті статей про героїзм советських воїків в Афганістані, на думку західних дипломатів, вказує на те, що советський уряд нарешті зрозумів: війна буде затяжною і треба почати підготовку советського народу до усвідомлення цього факту.

В СВІТІ

НАД ГАВАЙСЬКИМИ островами „гуляють“ страшні гурагани, а шкорт вітру досягає 135 миль на годину. В 1982 році гураган Іва знищив там біля 7,000 домів, а кілька сотень осіб загинули в різних останках. Звичайні гурагани появляються над Гаваїями в осінніх місяцях і метеорологи не можуть пояснити цього нового явища.

РОЗВІДКА В БОННІ, Західна Німеччина, отримала інформацію, що до Греції виїхала більша група лівійських терористів, які хочуть проникнути до Західної Європи, зокрема до Німеччини, щоб там знищити противників теперішнього режиму полковника Муаммара Каддафі. Деякі спеціалісти розвідки побоюються, що лівійські терористи мають інше завдання до виконання і тому вони наказали змінити охорону усіх військових баз та офіційних приміщень. Каддафі вже раніше погрожував розвинути терористичні акції проти американських баз в Європі і баз НАТО.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД прем'єр-міністра Шімона Переза наказав звільнити церковних осіб ліванців-шіїтів за яких вчинилися терористичні, захоплювали американського пасажирського літака TWA. Колишні полонені переїхали під охорону колонії ізраїльських воїків до кордону Лівану, де їх перелітали речники Червоного Хреста. У протигаву до раніше звільнених шіїтів, ця група поводилася дуже спокійно і не викрикувала жадних гасел на візирь „Ми переможемо!“ тощо. Ізраїльські речники і тим разом заявили, що звільнення шіїтів не треба пов'язувати з терористичним актом проти захопленого літака і пасажирів.

НЕВІДОМІ ВБИВНИКИ застрелили з машинною зброєю йорданського дипломата в Туреччині, Зіяда Саті. Припускають, що атентат на Саті виконали араби, противники короля Хусейна, у відплату за його заходи розпочати переговори Йорданії і Палестинської Визвольної Організації з Ізраїлем і З'єднаними Штатами Америки з метою підписання мирового договору на Близькому Сході.

ЗСА ЗАКЛИКАЮТЬ ПІВДЕННУ АФРИКУ ДО ПЕРЕГОВОРІВ З НЕГРАМИ

Вашингтон. — Уряд З'єднаних Штатів Америки звернувся формально до Південної Африки, у якій заворушення негрів зростають і набирають на силу, наважати зв'язки з лідерами чорного населення і започаткувати переговори з метою заспокоїти хвилю неспокою, а в другій стадії серйозно зайнятися розв'язкою вимог більшості негрів населення, яке на переломі ХХІ століття не хоче більше зносити політики апартаїду, тобто домінування значно меншої частини білого населення над великою чорною більшістю.

Державний департамент у Вашингтоні і сам президент Рональд Реген свідомий того, що боротьба африканських негрів використовують для своїх брудних і нечесних цілей різні сили, зокрема Советський Союз, але в багатьох випадках вимоги негрів не позбавлені слушності. Проголошений урядом Південної Африки військовий стан, який дозволяє поліції і військовій арештувати кожного підозрюваного негра і вживати гостру зброю проти небезпечних демонстрантів, не приніс, на жаль, позитивних вислідів і країна знайшлася в дуже небезпечній ситуації, тобто вона на дорозі до громадянської війни і масового кровопролиття.

Тамошній єпископ Англіканської Церкви Десмонд М. Туту, який отримав в 1984 році нагороду Нобеля

за свою працю не так на релігійному, як на громадському відтинку і шукання мирної розв'язки африканської проблеми, дуже сильно виступив проти Адміністрації Р. Регена, кажучи, що африканські негри ніколи не забудуть цієї подивугідної інертності американського Уряду у кризовій ситуації, в якій у якій гинуть десятки невинних цивільних людей від диктаторських розпоряджень білого уряду в Південній Африці.

„Ми перевіряємо наше відношення до проблем в Південній Африці і заставляємося над можливіми змінами“, заявили офіційні речники Державного департаменту, які однак визнали, що в існуючій ситуації проголошеного війнякового стану багато не можна зробити. Спершу уряд Південної Африки повинен відмовитися від політики апартаїду, відкрити війняковий стан і розпочати переговори з лідерами принаймні поміркованих політичних і громадських груп.

Виміжачі Уряду ЗСА негативно оцінюють потягнення Франції, яка стримала усі ініціативи в Південній Африці. Речник Державного департаменту Чарлз Редман заявив, що така політика може дуже підірвати економіку Південної Африки і тоді терпимість всі, не тільки білі, але також негрів-південні населення тієї країни.

ПОЛЯКИ МАСОВО ВІЙДЖАЮТЬ НА ЗАХІД

Нью Йорк. — Газета „Нью Йорк Таймс“ надрукувала статтю, в якій розповідається про масовий виїзд поляків на Захід, який походить з відома властей.

„Шодня з раннього ранку, — пише газета, — біля будинків усіх західних амбасад у Варшаві вишкочуються довжелезні черги. Тисячі поляків, які дістали закордонні паспорт, у нервовому напруженні чекають, коли відчиняться двері амбасад, щоб потрапити в число шасливих і дістати візу, яка дає право в'їзду в ту чи іншу країну. Вони нервуються, бо не вірять своєму щастю і бояться, що в будь-який момент військовий режим може змінити свою думку“.

Польський уряд прийняв безпрецедентне рішення про масовий випуск поляків на Захід без зайвого шуму. Хоч офіційно вважається, що більшість поляків звертаються за дозволом на виїзд для того, щоб купити продукти, провести вакації чи тимчасово влаштуватися на працю, всім зрозуміло, що переважна більшість громадян, які стоять у безконечних чергах, не мають наміру вертатися додому.

Найдовші черги стоять до амбасад Західної Німеччини, де щодня видають біля 3,000 віз. Поляки жартують, що західні німці видають в'їзні візи як компенсації за злочини, що їх вчинили нацисти в роки Другої світової війни на території Польщі.

Вважають, що в цьому році на Захід вийде біля 1,2 мільйона поляків, тобто майже 4 відсотки всього населення країни. Видача віз відбувається і в амбасадах Франції, Італії, Еспанії, Англії. Навіть коло турецької амбасди стоїть довга черга. Американська амбасада видає щодня біля 500 віз.

В той же час багато поляків не можуть дістати дозволу від властей на виїзд за кордон. Не дають виїзних віз вченим, дисидентам, відомим спортсменам, діячам культури. Видно режим Войцеха Ярузельського боїться, що політичні активісти зможуть розповсюдити на Заході, що відбувається в польському „раю“, а ті, що їдуть за кордон лише щоб купити одяг і досита наїстися, не будуть тратити час на антипольську пропаганду.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ підтримала пропозицію щодо обмеження і зниження коштів програми Медікер. Нова пропозиція каже, що видатки будуть зменшені на 10 більйонів дол. на слідує три роки. Комісія засобів і способів в Палаті Репрезентантів схвалила законодавство щодо ув'язнення і грошової карі тим лікарям, які відмовлятимуться від лікування хворих пацієнтів, які отримували малі пенсії.

ВИРОЩУВАННЯ МАРИХУАНИ зменшилась на 40 відсотків на побережжі північної Каліфорнії. Менше вирощують марихану у наслідок дворічної програми слідування гелікоптерами, яка є фінансована Урядом. Каліфорнійська поліція здогадується, що багато з тих, що вирощували марихану правдоподібно вирощували її в інших місцях, наприклад, в Гаваїях.

ФЕДЕРАЛЬНІ УРЯДОВЦІ заявили, що Департамент справедливості після чотирирічної перевірки, не має достатніх доказів на формальне звинувачення проти голови профспілки „Тімстерів“ Джеймса Прессера. Чотири роки тому Дж. Прессера замієрено у розтрачуванні і привласненні грошей спілки. Уряд буде продовжувати інвестицію Дж. Прессера і інших провідників її членів тієї спілки.

НЬОЙОРКСЬКА МЕТРОПОЛІЯ стратила найбільше водів з резервуару ріки Делавер. Комісія представників чотирьох стейтів, які користуються водою з ріки Делавер зменшила річний вод для міста Нью Йорк на 20 мільйон галонів щорічно.

Переглядаючи матеріали підпільної літератури в Україні, а особливо „Український вісник“, найчастіше стрічаємо там прізвисько Івана Світличного. Це доказує, що він користується великою популярністю серед нескорених українських борців.

Іван Світличний народився 1930 р. і є знайомий як науковець, літературний критик, перекладач з французької мови і активний громадський діяч. За даними підпільної літератури, І. Світличний закінчив аспірантуру при Інституті літератури Академії Наук УРСР. Наприкінці 1950-х і на початку 1960-х рр. І. Світличний часто виступав як літературний критик. Треба припустити, що ця критика І. Світличного не вкладалася в постанови комуністичної доктрини, тому його звільнили з праці в журналі „Дніпро“. В 1964 році звільнили І. Світличного з Інституту філософії Академії Наук УРСР за те, що він виступив на вечорі присвяченому поетові Василю Симоненку в Київському медичному інституті. Цей вечір І. Світличний організував при співпраці Алли Горської, Михайлини Коцюбинської, Євгена Сверстюка та при допомозі самих студентів інституту. Святковий вечір в пошану поета В. Симоненка був організований під прикриттям „вечір поезії“. Там І. Світличний сказав: „Василь Симоненко вийшов у нашу літературу разом з тим поколінням, яке ще звалило згубну атмосферу сталінського соціалізму, але вже гартувалося в боротьбі за ширші демократичні принципи, за краще життя свого народу... Ми знаємо, що серед нас не було і немає поета більшої громадської мужності, більшої рішучості, більшої безкомпромісності, ніж Василь Симоненко. У багатьох із нас після з'їзду було багато найвищої, тележогового оптимізму, тележогового ентузіазму... Багато було ілюзій, побудованих на піску. Багато здалося, що всі проблеми народного життя вирішуються одним помахом. Тільки згодом ми побачили, що для справжнього діла потрібне величезне зусилля, яке наш шлях не тільки не встелений трояндами, але й самого шляху власне немає“. Іван Світличний мав на увазі, що Хрущовська т.зв. відлига була не для українців, не для тих, що мали на увазі добро і самостійність українського народу. За цю промову Івана Світличного звільнили з Інституту філософії.

Не довго він працював і завідувачем редакції мов і словників у видавництві „Наукова думка“. Треба подивитися відвагу І. Світличного, коли він виступив у пресі проти відомого русифікатора України академіка Білодіда, який все робив на догоду Москві, щоб нищити українську мову і культуру. Внаслідок важкого виступу І. Світличного, Білодід звернувся просто до своїх хлібодавців в Москві з вимогою зробити „порядок“ з І. Світличним. В цю справу вмішався Москва й І. Світличного негайно звільнили з праці. Від того часу І. Світличний не міг ніде влаштуватися на працю за фахом.

На початку вересня 1965 року Івана Світличного заарештували і звинуватили в тому, що він начебто передав за кордон вірші Василя Симоненка. Проти арешту Івана Світличного сильно заперечували свідомі українські культурні діячі і за відсутності доказів в квітні 1966 року його випустили з тюрми КГБ. Кагебістам здавалося, що вони дали Світличному досить вагому лекцію, і тепер він сидітиме тихо. Але КГБ помилилося. І. Світличний не належав до боязливих: раз він вибрав шлях боротьби в ім'я правди і в користь українського народу, він ні трохи не вагався і ще з більшою наполегливістю почав виступати на захист української культури і проти закритих політичних процесів, таких як суд над Валентином Морозом. Він організував відомі українських культурних діячів: І.Дзюбу, З.

Караються, мучаться, але не каються

...Якщо я був би останнім українцем на світі, я і тоді боровся б за Україну.

Л. Лук'яненко

„Я не нарікаю на свою долю“

Іван Світличний

Франко, В. Чорновола і Е. Сверстюка і вони спільно написали протестну заяву голові правління спілки письменників України, депутатам Верховної Ради СРСР О. Гончареві, протестуючи проти нового арешту В. Мороза, який щойно повернувся до Івано-Франківська після ув'язнення і ще не встиг влаштуватися на працю.

Після цієї заяви, під якою був підписаний І. Світличний, КГБ почало знову нагинати на нього, намагалося залучити, погрожувало судом за т.зв. „тунельство“. Але І. Світличний активно працював як перекладач з французької мови. В 1970 році у видавництві „Дніпро“ вийшли друком „Пісні Беранже, майже повністю перекладені І. Світличним. І тоді КГБ знайшло зручний перевірний вихід: якщо людину не вдається звинуватити, спираючись на внутрішні справи, то такий людині можна приписати „зв'язки з закордоном“. Так і сталося.

У січні 1972 року І. Світличного заарештували разом з великою групою представників вільномовної української інтелігенції. КГБ почало репресії по всій Україні проти тих українських патріотів, погляди яких не збігалися з генеральною лінією партії. Про арешт І. Світличного негайно повідомили українські самвидавці. У червні 1972 року КГБ організувало т.зв. „пресову конференцію“ Ярослава Добоша з Бельгії, який посидів у в'язниці КГБ. Розповідаючи про мітичну „мову“ націоналістів, він назвав серед інших ім'я Івана Світличного. Все це було шите білими нитками за зразком московського процесу над Буковським, де виступав голландець Себрехтс. Підготувавши таким чином ґрунт, І. Світличного судили. Справу розглядав Київський обласний суд у квітні 1973 року. Вся громадська діяльність і літературна творчість І. Світличного були кваліфіковані як „антирадянська агітація і пропаганда“ на підставі статті 62-ої кримінального кодексу УРСР. Суд засудив І. Світличного на 7 ро-

ків таборів суворого режиму і 5 років заслання.

Так І. Світличний потрапив до концентраційного табору ч. 35 Пермської сітки каторжних таборів і став політичним в'язнем. Український літератор Іван Світличний рішуче виступав проти системи насильства і беззаконня, яка існує за колючим дротом. Він бере участь в акції односторонньої голодівки за поліпшення таборних умов. За це І. Світличного разом з його другом київським психіатром Семеном Глузманом саджають на три місяці до таборної тюрми, де вони і там продовжували голодівку. Після того І. Світличний з друзями писав протести проти свавілля таборової адміністрації з думкою передати у вільний світ для розголосу про важкі життєві умови в таборах.

Приблизно тоді, коли в'язні проводили організовану голодівку за статус політичних в'язнів, в таборі сталася нечувана подія: група політичних в'язнів різних національностей з 35-го Пермського табору дала велике і змістовне письмове інтерв'ю про становище в таборі і про боротьбу за елементарні людські права ув'язнених. Цей документ розповсюдив Самвидав. Є там відповіді теж Івана Світличного. На запитання, чи не шкодує він, що доля привела його до політичного табору, український літератор відповів:

„Багато років до арешту я не міг знайти роботи за фахом. Мої літературні твори не мали ніяких анти-совєтських скерувань, не могли бути надруковані...

До арешту я був по суті поза законом... Звичайно, це тяжко роками не бачити друзів і родичів... Деяких друзів, які не витримали суворих іспитів, я втратив. Зате дружба з іншими зміцнилася. До того ж, я літератор, тут у таборі я можу спостерігати стільки різноманітних характерів, знайомитися з такими незвичайними людськими доллями, яких на свободі я не міг би зустріти за все життя. Тому мені важко судити: втратив я чи придбав; але в усякому випадку я не нарікаю на свою долю і багатьом моїм друзям на волі не заздрю“.

Всі намагання КГБ виявилися марними, щоб змусити І. Світличного покаятися чи свідчити проти інших. Це справді мужня людина, яка дає приклад для інших, яка треба боротися в ім'я правди і як бути людиною в найтяжчих умовах життя.

Олбанська округа відзначила Тиждень Поневолених Націй

Олбані, Н.Й(І.Д.) - Голова місцевого Комітету Тижня Поневолених Націй Берніс Авіза (литовка), відкрила виставку матеріалів і документів про переслідування поневолених народів московською й комуністичною тиранією в будинку легіслатури в понеділок 15-го липня ц.р. Вона привітала всіх присутніх асемблеї, представників губернатор-Марио Квооме, мейорів та представників етнічних груп: українців, естонців, литовців, лотвишів, мадярів, поляків, румунів, і афганців.

Член легіслатури Р. Праксо прочитав прокламацію мейора Амстердаму Р. Джойс скарбник міської управи Олбані, прочитав прокламацію мейора Олбані Т. Воленя. Б. Авіза прочитала прокламацію мейорів Ватерліу, Гадсон, Когозів і Трою. Представник авганістанців д-р Абдулла Могоб Гайрат заснував напад совєтських військ на Афганістан, понад п'ятнадцять афганців з московськими наїзниками, що спричинили великі жертви, еміграцію кількох мільйонів афганців до Пакистану й Ірану. Вправді афганські повстанці діють поміч від вільного світу, в тому й від Америки, але вона дуже мала й невисатальна.

Вкінці о. митрат В. Андрушків заповів, що в українській церкві св. Миколая у Ватерліу відправляв Службу Божу з приводу Тижня Поневолених Народів в год. 7.30 веч.

На розложених столах виставили представники вісімнадцяти народів деякі мате-

ріали, документи, видніли прапори, карти, тих країн.

Два представники російської православної парафії в Олбані висловили російський триколовий прапор, виставили книжки й ленточки, але на рішуче домагання українців вони забрали свої речі. Бо Росія не належить до Комітету Поневолених Народів. Представник українців в Олбанському Комітеті, інж. М. Свідерський, вийшов на службу поїзду до Європи, але він організував українську виставку разом з мигром В. Гогошем, М. Філем, Е. Наболотним, Я. Спаксом, І. Удичом, С. Горбачем, М. Коцуром і М. Савком. Ця виставка була на міжнародному базарі в Олбані 7-го липня. Українська виставка була найбагатша, ілюструвала переслідування УКЦеркви в Україні, 1000-ліття Хрищення Русі-України, роздано тисячі ленточок.

Соборну Службу Божу в наміренні поневолених народів відправили вечором 15-го липня в церкві св. Миколая у Ватерліу о. митрат В. Андрушків о. радних Т. Гуманишкі, що виголосив відповідну проповідь, о. М. Харина, о. П. Рибчин, о. І. Куліш, о. Б. Вонтроба, парох польської парафії у Ватерліу. Був теж словацький священник о. Я. Беніш із Скенектеді. Присутні були представники вищезгаданих народів.

Скромніе прийняття, каву з солодким, приготували А. Наболотна, Д. Свідерська, В. Горбач, ф. Кошикар і Р. Коур.

Патріарх...

(Закінчення зі стор. 1)

цієї церкви були двічі Митрополит Андрій Шептицький, Патріарх Йосиф Сліпний, а тепер вони мають честь вітати його наслідника. Отець о. Кучмяк просив благословення для всіх вірних.

Глибоку і повну любови та відданості Українській Церкві проповідь гостя вислухали вірні із запертим відходом. (Повний текст слова Патріарха Любачівського поміщений на ст. 2 цього числа).

На закінчення Владика Любачівський передав присутнім в церкві благословення Папи Івана Павла II, вірні відповіли „Многолітстві“, а відтак однодушно заспівали церковний гимн

„Боже, вислухай благання“.

Після торжественних відправ гість враз із духовенством та вірними перейшов до церковної зали, де в часі прийняття всі мали можливість зложити своє привітання і пошану Владіці.

Того самого дня, в неділю, 21-го липня, в місцевому щоденнику „Стар Леджер“ появилася довгий репортаж Моніки Маск про українську церкву в Нью-Джерсі та відвідини Кардинала Любачівського. Для цього репортажу вона зробила ряд інтерв'ю, зокрема з о. М. Кучмяком, о. прот. Франком Ісачиним і з А. Кейбідою. Репортаж прикрашений великою знімкою о. М. Кучмяка із А. Кейбідою перед церквою і визначається вичерпним і вірним переданням історії церкви та місцевої громади.

Під час з'їзду відбулася зустріч однієї з клас та виставка мистців станиславців Богдана Кондри та Тамари Орловської.

В неділю станиславці взяли участь у св. Літургії та Панахиді, яку відправлено в місцевій церкві. Безпосередньо по спільній зміні відбулося закінчення з'їзду. Богдан Катмай, голова Резолюційної комісії, відчитав резолюції, які з'їзд прийняв без змін.

По спільному обіді роз'їхалися „станиславські брати“ в різні сторони, щоб знову за кілька літ зустрінутися, відновити нові зустрічі та поговорити про старі часи. Та найважливіше громада очікує III тому „Альманаха Станиславської Землі“. Центральний комітет готовий докласти прощ над зреалізуванням цього задуму, але нам всім треба до цього причинитися.

VI З'їзд земляків Станиславщини

В дні 8-9-го червня 1985 року в мальовничих Кетскільських горах на Союзі, станиславці відбули свій VI З'їзд. Зареєстровано 170 земляків, які прибули з цілого світу, не жалючі ні трудів, ні коштів, щоб своєю присутністю заманіфестувати щезав оті тісні вузели, які нас лучать без огляду де б ми не були.

З'їзд відкрив голова Центрального комітету Тарас Ганушевський, вітаючи присутніх, а повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшановано тих, які відійшли у вічність між V і VI з'їздами.

З'їздом проводила Президія під проводом Євгена Оришчука, голова, Лідіи Мойсєвич-Гладкої і Марії Висоцької-Крамарчук, заступниці голови, та секретарів Остапа Зенюка та Степана Зубала.

За діяльність Центрального комітету звітували: Т. Ганушевський, Оксана Лемеха-Луцька, Євген Луцький, а Микола Климшин за редакційну колегію II тому Альманаха. Зі звітів членів комітету ми довідалися ближче про їхню працю, проблеми зі збиранням фондів на докінчення II тому Альманаха. За віддану працю централі Збори через аклямацію віддали шану отій горстці людей, які, задіянені в добро станиславців, зуміли допомогти у завершенні праці II тому Альманаха.

На кінці звітував редактор-впорядник, який за явив, що Центральний комітет блискуче виконав своє завдання, бо якраз напередодні 1000-ліття Хрищення України появилася книга „Галицької волості, яка є не тільки джерелом інформа-

ції всіх ділянок українського буття, але також доказом постійного стремління української нації до самостійності. Наш том — це ланцюг подібних видань усіх регіональних комітетів, яких завданням є зберегти для майбутніх поколінь українське „я“ на Галицькій землі. Стаття д-ра М. Логзін якраз доказує, що наші збірники в порівнянні з совєтськими є багаті цікавіші та підхоплюють те, про що писати там не можна.

По довшій дискусії, яка відвернула думки присутніх земляків, рішення продовжувати дозбирування матеріалів до III тому. На внесок голови Номінаційної комісії Ірини Руснак вибрано одноголосно новий Центральний комітет у складі: Богдан Ясінський, голова, Євген Оришчук (Канада), Лідія Мойсєвич-Гладка (Пассейк), Микола Дайчаківський (Клівленд) і Роман Припхан (Чикаго), заступники голови, Оксана Лемеха-Луцька, кореспондентський секретар, Євген Луцький, скарбник, А. Олесницька-Лісницька, протоколярний секретар, Орест Гордиський, пресовий референт; члени Управи: Василь Бибих, Остап Зенюк, Богдан Дайчаківський, Микола Смерчинська-Приймак, Степан Зубаль, Тарас Яскевич (Австралія); Контрольна комісія: Тарас Ганушевський — голова, члени Дмитро Попадінець, Богдан Цимбалістий, Богдан Шебунчак та Марія Возняк-Савчак.

В суботу увечері відбувся бенкет з мистецькою програмою, приготованою молодими „станиславцями“, які й не бачили незорених просторів нашої батьків-

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЯМ.

ЗАПИСНИК „СВОБОДИ“

Редакції щоденника „Свобода“ і „Українського Тижневика“ повідомляють своїх читачів, що можна диктувати оголошення, наглі посмертні згадки і термінові вістки, телефонуючи на число (201) 434-7022 протягом 24 годин на добу.

В ОДИНАДЦЯТИ БОЛЮЧІ РОКОВИНИ СМЕРТІ МОГО НЕЗАБУТНЬОГО ЧОЛОВІКА

бл. п.

ЗОСИМА ІВАНОВИЧА ДОНЧУКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

у п'ятницю, 2 серпня 1985 р., о 10-й год. ранку над могилою Покійного на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ласкаво прошу Друзів, Читачів творів Покійного письменника пом'янути його у своїх молитвах.

Філадельфія, Па.

ЛАРИСА ДОНЧУК

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ НАШОГО НАЙДОРОЖЧІЙ МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

Теодора Лешка

відправляється

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок, 6-го серпня 1985 р., в церквах:

св. Юра в Нью Йорку, о год. 8-й ранку; св. Софії в Римі; Непорочної Діви Марії в Лорді; св. Йосафата в Глен Кові.

В той день, о год. 12-й дня о. протоієрей Сергій Непрель

відправить

ПАНАХИДУ

на могилі Покійного на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

СТЕФАНІЯ — дружина проф. д-р ЯРОСЛАВ — син з дружиною АЛЛОЮ і дочкою АДРІАНОЮ

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими, що дня 6-го липня 1985 р. у Ст. Петербурзі, Флориди, невідійшов у Вічність на 67-му році життя

бл. п.

Володимир Горбовий

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина — ЄВГЕНІЯ з Родиною

ПОДЯКА

З воли Всевишнього відійшов, невідійшов, у Вічність, дня 6-го липня 1985 р., на 67-му році життя у Ст. Петербурзі, Флориди, мій Найдорожчий МУЖ, ШВАГЕР

бл. п.

Володимир Горбовий

кол. воїн 1-ої Української Дивізії.

Цього дорогого складаємо щирю подяку Всім, хто у нашому великому горю прийшов з помічю, словом розради та співчуття.

Щиро дякуємо парохам о. дек. Я. Федиківі за відправу Заупокійної Літургії. Дякуємо всім, хто взяв участь у поминках, особливо п. Василію Хадзеві, що згадав про життя шлях Покійного від шкільної лавки, аж до останніх днів його життя.

Теж глибоко подяка всім Учасникам поминки, що вшанували пам'ять Покійного склади щедри пожертви на: „Фонд Оборони Доброго Українського Імені“ та на церкву Боговладення Господнього у Ст. Петербурзі.

Дружина — ЄВГЕНІЯ ГОРБОВА з Родиною

На ФОНД ОБОРОНИ ДОБРОГО УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНІ — зложили:

по 50 дол. — п-во Орест і Тетяна Бюк; по 30 дол. — Євгенія Горбова, В. І. О. Мазуркевич; по 25 дол. — Роман і Алла Баранович, Богдан Голосів, Іван І. Дж. Когут, Осипа Михайлович, Е. І. О. Филипович, В. І. О. Хадзев, Р. І. С. Цегельський, В. І. А. Черевко; по 20 дол. — Ю. Вертилюк, д-р В. І. М. Гуцулик, З. І. Е. Федівич, Дора Харин і Н. Шараневич; по 10 дол. — Г. Гоффельмєр, Руд. і Віра Пестик.

На ЦЕРКВУ БОГОВЛАДЕННЯ ГОСПОДНЬОГО у Ст. Петербурзі, Флориди — зложили:

по 20 дол. — Гліб і Анна Лещинські.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ПЕРШІЙ РАЗ НА ТЕРЕНІ АМЕРИКИ

КОНЦЕРТ

Чоловічого Хору

„ЧАЙКА“

із Мельборн, Австралія

ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ

„ВЕСЕЛКА“

із Сідней, Австралія

Мистецький Керівник і Хореограф Диригент хору: **СТЕПАН КОРИНЬ**
Танцювального Ансамблю: **СОЛІСТИ:**

НАТАЛІЯ ТИРАВСЬКА

ГАЛИНА КОРИНЬ — сопрано

ВАЛЕРІЙ БОТТЕ — баритон

ЯРОСЛАВ ЛІЩІНСЬКИЙ — бас

Акомпаньямент: ГАЛІА КРИВЕНКО

МІННЕАПОЛІС, Мінн. — неділя, 22-го вересня 1985

ЧІКАГО, Іл. — середа, 25-го вересня 1985

ДІТРОЙТ, Мич. — субота, 28-го вересня 1985

КЛІВЛЕНД, Огайо — неділя, 29-го вересня 1985

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. — четвер, 3-го жовтня 1985

ЮНІОН, Н. Дж. — п'ятниця, 4-го жовтня 1985

НЬО ЙОРК, Н. Я. — субота, 5-го жовтня 1985

РОЧЕСТЕР, Н. Я. — неділя, 6-го жовтня 1985

СОЮЗІВКА, КЕРГОНКСОН, Н. Я. — вівторок, 8-го жовтня 1985

ПОС АНДЖЕЛЕС, Кал. — неділя, 13-го жовтня 1985

У КАНАДІ, КОНЦЕРТИ спонзуює Комітет Українців Канади, у таких місцевостях:

ЕДМОНТОН, Альберта — п'ятниця, 20-го вересня 1985

ВІННІПЕГ, Ман. — субота, 21-го вересня 1985

ТОРОНТО, Онт. — п'ятниця, 11-го жовтня 1985

Наукова Фундація д-ра О. Сас-Яворського в Стейтському університеті в Лафаеті

Хоч минуло 27 літ, а здається, що це було вчора, як доктор-ветеринар Олександр Сас-Яворський здобув успіхи на телевізійній програмі із знання історії Америки. Приятелі, знайомі, гурти ентузіастів нашого землі сходились при нечисленних тоді телевізійних апаратах, щоб дивитись на змагання, подивлялись українського ветеринарного доктора, який мусів сам імпонувати своїми знаннями, а коли він дійшов до питань за \$36,000 дол., то мабуть, не було українця, який не переживав би разом з ним, чи дасть привільну відповідь, чи ні.

Хоч деяким учасникам тієї програми закинуто згодом підірваність, але д-р О. Сас-Яворський ніколи не був замішаний в якісь надумані чи в нестощі.

Забудьте програму, але д-р О. Сас-Яворський не спочив на лаврах. Своїм теплим, дружнім відношенням до оточення, він здобув і далі здобував приятелів не тільки в особистому відношенні, але й прихильників голошених ідей, острого перед комунізмом, який втілюється у всі прояви американського громадянського, політичного, економічного, а то й релігійного життя при допомозі всіх доступних засобів.

Обидві книжки д-ра О. Сас-Яворського принесли йому розголос, а особливо друга книжка, "The Sas-Yavorsky papers", в якій він в дуже доступній формі з'ясує небезпеку російського комунізму. Книжку ту, завдяки заохоті й порученням шкільних властей стейту Луїзіана, вживають як підручник до вивчення про загрозу комунізму.

Шкода, що та праця є мало відома в українській громаді, її можна було б поручити як виховний матеріал для старшого юнацтва й академічної молоді. Автор зібрав дуже багато прецікавого матеріалу, добре упорядкував, додаючи тільки найпотрібніші пояснення. Цитати з писань комуністичних авторів б'ють по них самих.

Д-р О. Сас-Яворський присвячує всі свої сили й час для освідомлення молодого американського академічного покоління про небезпеку комунізму, про намагання комуністів дезінформувати ціле суспільно-політичне американське життя. Його праця знаходить не тільки розуміння, але й активну підтримку американського політичного світу стейту Луїзіана. Часто виступає він на університетських кемпусах з доповідями про загрозу комунізму, втримує близькі контакти як з католицькою ієрархією, так і з політичними представниками свого стейту.

Його кореспонденція дуже цікава, тож і не дивно, що Південнозахідний університет стейту Луїзіана в Лафаеті зацікавився особистим архівом, бо кореспонденція вказує на широкий вахляр осіб, з якими веде переписку д-р О. Сас-Яворський на політичні теми, головні в справах Східної Європи.

Стейтські чинники висувають його як кандидата до мирової нагороди Нобля, і хоч і він не одержав, але кореспонденція в його справі залишилась в архівах.

З наукових кіл стейту Луїзіана вийшла ідея зберегти всі пам'ятки, кореспонденцію, звукозаписи його виступів на університетських кемпусах і зборах американських організацій, як і друковані матеріали. З цією метою при університеті створено фундацію — д-ра О. Сас-Яворського для докторантів історичних наук.

Зібрано вже дуже багато цікавого матеріалу. Зібраний матеріал буде доказом для майбутніх дослідників, що в час, коли большевицько-комуністична агентаура сталася втиснутися у ціле американське життя, проживав в Луїзіані український ветеринарний лікар, що своїми сильними, логічними аргументами закликав своїх співгромадян схематично, а комуністам сказав словами князя Святослава "Іду на вас". Праця д-ра О. Сас-Яворського серед студентської молоді вже приносить певні успіхи.

Найбільшим успіхом є безперечно те, що студенти знають про загрозу зі сторони комунізму для вільного світу.

5-го грудня м.р., відбулось в Лафаеті прийняття для д-ра О. Сас-Яворського у зв'язку з встановленням фундації його імені. Промовляли представники університету, суспільних організацій, а пресові згадки про українське походження, але й про те, що за свої громадянські заслуги одержав він різні престижні визнання, як наприклад, проголошення Імгрантом Декади, Лайонс Клуб проголосив його Леоном Року, Українцем Року Професійних Організацій, одержав золоту медаль американізму від Дочок Американської Революції й інші.

Коли зважимо, що ту велику, як на одну особу — вже й старшого віку з надшербленим здоров'ям, провадить без зовнішньої української допомоги одна людина, то чи не варто було б, якраз тепер, в час наступу ворожих сил на українську еміграцію в ЗСА і в Канаді включити д-ра О. Сас-Яворського не тільки до оборонної, але й наступальної акції, не тільки проти відвічних ворогів України й українців, але й американських громадян, бо загроза комунізму є всебічна.

Варто було б, щоб українські організації допомогли своїми пожертвами зрости фундації. Адреса: U.S.L. Dr. O. Sas-Yavorsky Foundation, P.O. Box 44290, Lafayette, La. 70504.

Допоможіть нашому землякові, навіжним ближчий контакт, даймо відчуття, що громада підтримує його працю, допоможіть фундації збільшити її фонди. Доповніть бібліотеку виданнями про Другу світову війну і участь в ній українців, а також все те, що відноситься до проблеми загрози для комунізму. Можливо, що дуже скоро американське суспільство буде владне д-ру О. Сас-Яворському, як і всім тим, що голосили й закликали схематично і зі всіма поновленими комуністичними народами стати в одній лаві проти намагання російських комуністів опанувати світ.

Орест Корчак-Городицький

10-річний ювілей священства

У парафії св. Священномученика Йосафата відбулось відзначення 10-річчя служіння у Божому Винограднику о. Льва Любінського, якому тайну священства уділив Патріарх Помісної Української Католицької Церкви о. Йосиф 23-го лютого 1975 року в Римі.

Влаштували це відзначення парафіяльний священник св. Йосафата в Нью Британ, Конн., у неділю, 16-го червня ц.р. До престолу стали о. декан д-р Федаш, о. Големба, о. ювілей, о. крилошанин Шуст і о. Шаловка.

Отець Шуст розповів про життєвий шлях ювілята. Прийшов на світ о. Лев у княжому городі Львові, де після закінчення середньої школи навчався на правничому факультеті університету у Вильні, але Христос кликав його на Своє служу. Він послухав голосу Христа і вписався на теологічні студії в Богословський Академії у Львові, де ректором був о. д-р Йосиф Сліпий. Закінчив студії в 1939 році, але воєнні події не дозволили йому прийняти тайну священства.

Прийшла большевицька окупація, а в 1944 році великий ісход і мандри в широкій світ.

В Німеччині ювілей пізнав молоді пани Анно, дочку Срібної Землі, студентку медицини, і одружився з нею. В 1949 році він з дружиною і малым сином Олегом виїхав до Америки. Працював він у стейті Коннектикат. Вийшов він із доброї школи о. ректора Й. Сліпого, де вчили не тільки теологічні дисципліни, але були працівниками на народній ниві й любив свій народ. Ювілей був вірний тим засадам.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

З Філадельфії переїхав він під юрисдикцію Стейтфордського Єпископа Владика Василя на парафію в Статен Айленд, а згодом до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

Дуже скоро о. Лев показав себе не тільки добрим опікуном повірених йому душ, але й адміністратором. Він за 300,000 дол. купив 17 акрів полість, де і примістив церкву.

Отець д-р Сліпий вже як Львівський Митрополит після повернення із заслання, 23-го лютого 1975 року, покликав його до церкви св. Священномученика Йосафата в Нью Британі. Тут вніс його до парафії, де він пробує чотири пів року.

За добре ім'я нації

(З діяльності УАТ-ва в Ст.Пітерсбурзі)

Особливі кліматичні і природні чари Флориди — її теплі води і чисті пляжі, світові слави розважальні центри притягають з року в рік сотні тисяч туристів не тільки з усіх стейтів ЗСА і Канади, але і з Європи та сусідніх південноамериканських країн. Це дає можливість українським громадам Флориди пропагувати нашу справу, знайомити широкі маси з культурними надбаннями і політичними проблемами України.

Чималу активність у цьому напрямі проявляє тепер українська громада Ст. Пітерсбурга. Її найбільша організація Українсько-Американське Товариство поставило своїм основним завданням „збереження українських традицій, плекання української культури та підтримання патріотичного настрою народу до незалежності". І хоч більшість членів Т-ва — це старші віком смерті, проте вони дали активні в громадській праці, дають стимул до праці молодшим, допомагають їм своїм досвідом.

Добру нагоду для виступу на широкому форумі мала наша група на 33-му Етнічному Стейтському Фестивалі у Вейт Спрінгс 24-26 травня ц.р., в якому призначено і проведено ролю. Хор „Україна" під орудою Аліції Бучинської виступав там в п'ятницю 24-го і в суботу 25-го травня. При хорі виступали теж двінаші танцювальні групи: дорослих під керівництвом п-ї Ориси Петрини-Джансон і дітей під проводом п-ї Ольги Черкас. Ці виступи притягли найбільше публіки і збирали найбільше рясних оплесків.

При окремих станках під зарядом Софії Москалюк показували зразки українського народного мистецтва: вишивки, килими, писанки, дереворізьби тощо. Кухня під зарядом Євгенії Козар дала нагоду публіці посмакувати борщу і вареників, оглянути різні роди українського весільного печива.

Присутні репортери місцевих флоридських щоденників і журналістів помістили або обіцяли помістити свої звіти. Люксовою видана і поширювана ілюстрована брошура з інформацією про групи учасників фестивалю подали також доволі вичерпні інформації про Україну і її нарід.

За адале організування цілості нашої програми наложиться призначення містоголові УАТ-ва Михайлови Копинцеві.

При цій нагоді слід згадати також про Міжнародний Фестиваль в днях 22-24 лютого ц.р., в репрезентативній аудиторії Бей Фронт Центру в Ст.Пітерсбурзі. Брали в ньому участь 42 етнічні групи із станками своїх мистецьких виробів, виступами хорів і танцювальних груп та столами з національними стравами. Наші пані під керівництвом і співпраці Люси Арвін, Алли Бараболяк і Стефи Цегельської дали показ вишивання, тканин килимів, писання писанок. Особливу увагу притягали весільні дівочі вінки з різних околиць України. Не менше вдалими були виступи нашого хору під орудою п. Володимира Третьяка і танцювальної групи під керівництвом п-ї Ориси Петрини.

Вступайте в члени УНС

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ з різноманітними, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд Бруксу, св. Дуга в Гемптонбургу, та інших.

ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОВАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Бруклін, Н.Й. 11208

Тел: (718) 277-2222

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9-5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.

На базисі для виготовлення радя зайдіть до Вашого дому з проханням й порадами.

Джансон. У фестиваліх при Бей Фронт Центрі українська група бере участь вже від десяти років; в роках 1982 і 1983 одержала вона першу нагороду від Міжнародного Етнічного Фестивального Товариства С. Пітерсбурга (СППТС).

Надію на дальшу успішну працю УАТ-ва дає його нова Управа вибрана на Загальних зборах 27-го квітня 1985 року. До її складу входять: Іван Когут — голова, Михайло Копинцев — заступник голови, Ольга Филипович — українськомовна секретарка, Осипа Михайленко — англійськомовна секретарка, Рудольф Пестик — скарбник, Володимир Червко, Володимир Мазуркевич, Іван Чернишов — вільні члени, Роман Цегельський, Юліан Іваскевич, Йосиф Керлайза — контрольна комісія, Маріон Сенік, Орися Петрина-Джансон, Євгенія Козак — делегати до СППТС, Іван Лесько — пресовий референт.

Іван Лесько

ТОВАРИСТВО
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

Для дарунків: кераміка, гуцульські інструменти, вироби, бандури та багато чудових речей в АРЦІ.

НА ПРОДАЖ

FOR SALE:
1) 2 bedroom house + 3 room bungalow on 3.62 ac. — walking distance to "Soyuzivka" — \$65,000.00
2) 20 ac. with trailer — \$18,000.00
Call — N. SURAWY — BROKER (914) 626-3551

ХАТА на ПРОДАЖ

Глен Спей, Н. Й. Гора: 3 спальні, вітальня, їдальня, кухня, 2 лазні, великий балкон. Доглянуто: спальня, вітальня, кухня, лазня. Телефон власника: 914-856-3780

НА ПРОДАЖ ПАРЦЕЛІ

під будову хат у Лігатионі, Пал., коло української оселі ім. О. Ольжича. Тел: Ю. Цегельський, (215) 867-0895 або Х. Ганас, (215) 377-3383

ЧОТИРИ ОБРАЗИ І. ТРУША на продаж.

Тел. (212) 549-3583 (веч.)

SERVICE

Phone: 246-2558 (Guarani)

WALTER BASILUK ROOFING — SIDING

56 Walnut Avenue Somerset, N.J. 08873

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Бруксу і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y. (212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME 89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. 24 HOURS A DAY

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬО ЙОРКУ

ваштаує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 30 і 31-го серпня та 1 і 2-го вересня 1985 року

(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 31-го серпня 1985 року, о год. 11-й вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УНСОЮЗУ

у спільних конкуренціях для хлопців і дівчат:

6-10 — 11-12 років

25 м. — довільним

50 м. — довільним

25 м. — горілиць

25 м. — грудним

25 м. — метеликом

4 x 25 м. гілоч — довільним

13-14 років

50 м. — довільним

100 м. — довільним

50 м. — горілиць

50 м. — грудним

50 м. — метеликом

100 м. — змішаним

4 x 50 м. гілоч — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним

100 м. — довільним

50 м. — горілиць

50 м. — грудним

50 м. — метеликом

100 м. — змішаним

4 x 50 м. гілоч — змішаним

Змагання (4-х) можуть брати участь 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гілоч

Зголошення до змагань приймається в суботу, 31 серпня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове \$2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ КАПОРА, ЮРІЙ ГРАБ, ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ, ХРИСТИНА КУШІР, ІРЕНА СЛИЖ, МАРКО КРИШТАЛЬСЬКИЙ, БОГДАН ІВАННА ЯЦІВ, ІГОР СОХАН.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

РЕЕСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

ПРОСИМО ВИПЛАТИ ТА ВИСПЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$15.00

(Зголошення без вписового не приймається)

1. ім'я, прізвище

2. Адреса (по-англійськи)

3. Телефон

4. Дата народження

5. Концентрація та група в якій змагун хоче брати участь

6. Клубова приналежність

Чекі виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club